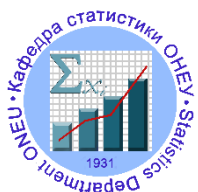


МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

КАФЕДРА СТАТИСТИКИ



**«СТАТИСТИКА – ІНСТРУМЕНТ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ СТУДЕНТСЬКИХ ПРАЦЬ

ВИПУСК 6

Частина II



**Одеса
2020**

УДК 311
ББК 60.6

Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень: збірник наукових студентських праць. Випуск 6. Частина II. – Одеса, ОНЕУ. – 2020. – 203 с.

Автори:

Вітковська К. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Милашко О. Г. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Ольвінська Ю. О. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Погорелова Т. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Самотоєнкова О. В. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Тарасова К. І. – к.е.н., доцент кафедри статистики Одеського національного економічного університету,

Агапченко К. А. – студентка факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Бабенко С. Ю. – студент факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Балюк Н. В. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Березорудський А. М. – студент факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Білоус О. Ю. – студент факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Бойко В. С. – студентка факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Бурлаченко К. В. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Гаращенко О. В. – студентка факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Іванченко Т. А. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Клюс І. Г. – студентка факультету міжнародної економіки Одеського національного економічного університету,

Кошева Ю. С. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Кравченко О. В. – студентка факультету менеджменту, обліку та інформаційних технологій Одеського національного економічного університету,

Кудін П. М. – студент факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Мівшук Ю. І. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Ожоганіч І. Г. – студентка факультету міжнародної економіки Одеського національного економічного університету,

Письменна В. Е. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Пруденко А. А. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Рубель Г. А. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Сазонов К. О. – студент факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Чайковська О. О. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету,

Штельмашук М. С. – студентка факультету економіки та управління підприємництвом Одеського національного економічного університету.

У збірнику наводяться результати дослідження студентів та викладачів кафедри статистики щодо застосування сучасних статистичних методів для оцінки соціально-економічних процесів у деяких країнах світу, в Україні та окремих регіонах. Висновки та рекомендації авторів можуть бути корисними для викладачів, аспірантів і студентів, які займаються аналізом процесів, що відбуваються в суспільстві та економіці країни.

© колектив авторів, 2020

ЗМІСТ

Бойко В.С., Ольвінська Ю.О. Теорія статистики в працях А.Кетле	6
Клюс І.Г., Милашко О.Г. Аналіз розвитку готельного господарства Закарпатської області	13
Рубель Г.А., Самотоєнкова О.В. Аналіз динаміки, структури та активності ринку нерухомості в Україні	22
Кошева Ю.С., Милашко О.Г. Статистичний аналіз середньої заробітної плати в регіонах	32
Кудін П.М., Тарасова К.І. Статистичне оцінювання споживання продуктів харчування	37
Бойко В.С., Вітковська К.В. Статистичний аналіз зайнятості в Україні	44
Кравченко О.В., Самотоєнкова О.В. Статистична оцінка динаміки та потенціалу закладів вищої освіти в Україні	53
Березорудський А.М., Вітковська К.В. Статистична оцінка впливу факторів на обсяг капітальних інвестицій в Україні .	61
Білоус О.Ю., Ольвінська Ю.О. Аналіз фінансової стійкості ПРАТ «ВО Стальканат-Сілур»	68
Іванченко Т.А., Ольвінська Ю.О. Переробка сміття в Україні: проблеми та перспективи	75
Березорудський А.М., Погорєлова Т.В. Статистична оцінка структури продовольчого ринку України	80
Агапченко К.А., Погорєлова Т.В. Статистична характеристика розвитку фермерського господарства в Україні ...	85
Бойко В.С., Погорєлова Т.В. Статистична оцінка земельного фонду України	90
Бойко В.С., Милашко О.Г. Статистичний аспект французько-українських відносин	100
Березорудський А.М., Милашко О.Г. Партнерство України з Чехією	108
Агапченко К.А., Милашко О.Г. Партнерство України з Норвегією	113
Ожоганич Т.Ю., Милашко О.Г. Дослідження стану зовнішнього сальдо товарів та послуг Люксембургу	119

Білоус О.Ю., Вітковська К.В. Формування вибірових сукупностей для обстеження ділової активності підприємств у країнах ЄС	125
Чайковська О.О., Вітковська К.В. Організація вибірових обстежень у різних країнах світу	132
Мившук Ю.І., Самотоєнкова О.В. Статистична оцінка ринку страхових послуг в Україні	140
Штельмашук М.С., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз шлюбності та розлучуваності у сучасній Україні	146
Агапченко К.А., Ольвінська Ю.О. Зародження статистичної науки в працях політичних арифметиків	152
Гаращенко О.В., Ольвінська Ю.О. Уільям Петті – засновник школи політичної арифметики	155
Штельмашук М.С., Вітковська К.В. Досвід проведення вибірового обстеження студентами спеціальності «Економіка» з актуальних проблем університету	159
Бабенко С.Ю., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз ринку алкогольної продукції в Україні	166
Письменна В.Е., Ольвінська Ю.О. Дослідження споживчої поведінки у сфері б'юті-індустрії під час пандемії	172
Сазонов К.О., Ольвінська Ю.О. Сутність концепції сталого розвитку регіону та роль статистичних показників у його дослідженні	175
Балюк Н.В., Ольвінська Ю.О. Аналіз динаміки номінальної та реальної заробітної плати в Україні	183
Бурлаченко К.В., Ольвінська Ю.О. Статистичний аналіз ринку кави в Україні	189
Пруденко А.А., Ольвінська Ю.О. Соціальні мережі як елемент нового соціального середовища	193

СТАТИСТИЧНИЙ АНАЛІЗ ЗАЙНЯТОСТІ В УКРАЇНІ

Бойко В. С.¹, Вітковська К. В.²

1 – студент, кафедра статистики,

2 – канд. екон. наук, доцент, кафедра статистики
Одеський національний економічний університет, м. Одеса

АНОТАЦІЇ

Бойко В. С., Вітковська К. В. Статистичний аналіз зайнятості в Україні. У статті розглянуто сучасний стан ринку праці в Україні. Проаналізовано динаміку кількості зайнятих. Наведено та охарактеризовано структуру зайнятих. Розглянуто проблему зайнятості на регіональному рівні. Проведено порівняльний аналіз рівня зайнятості в Україні та країнах світу. Надано рекомендації щодо збільшення рівня зайнятості.

Ключові слова: ринок праці, зайняте населення, попит на працю, політика зайнятості

Boiko V. S., Vitkovskaya K. V. Statistical analysis of employment in Ukraine. The article considers the current state of the labor market in Ukraine. The dynamics of the number of employees is analyzed. The structure of employees is given and characterized. The problem of employment at the regional level is considered. A comparative analysis of the level of employment in Ukraine and around the world. Recommendations for increasing the employment rate are given.

Keywords: labor market, employed population, labor demand, employment policy

ПОСИЛАННЯ НА РЕСУРС

Бойко, В. С. Статистичний аналіз зайнятості в Україні [Текст] / В. С. Бойко, К. В. Вітковська // Статистика – інструмент соціально-економічних досліджень : збірник наукових студентських праць. Випуск 6. Частина II – Одеса, ОНЕУ. – 2020. – С. 44 – 52.

Постановка проблеми. У ринковій економіці одними з основних понять є поняття ринку і його різновиди. Ринком називають систему економічних відносин між продавцями і покупцями товарів та послуг, тобто форму зв'язку між сторонами обміну, в процесі якого встановлюється ринкова ціна на об'єкт обміну і відбувається зміна його власника. Отже, ринок – це визначальний спосіб зв'язку між відокремленими виробниками на основі суспільного поділу праці.

Статистична оцінка та аналіз діяльності ринку праці дозволяють отримати повне уявлення про механізм його функціонування як складного, динамічного, багатоаспектного явища, виділити основні фактори, що впливають на функціонування ринку праці, визначити головні пріоритети

його розвитку і на цій основі розробити методи безпосереднього впливу на систему соціально-економічних відносин з метою підвищення добробуту населення.

Аналіз досліджень і публікацій останніх років. Проблеми функціонування ринку праці, визначення окремих чинників регулювання зайнятості було висвітлено у роботах науковців різних економічних шкіл: В. Петті, А. Сміта, Д. Рікардо, Дж. Міля, Ж.-Б. Сея, К.Р. Макконнелла, А. Маршалла, А. Пігу, К. Маркса, Дж.М. Кейнса, Дж. Стігліца, Дж. Аксерлофа, А. Лінбека, Д. Сноуера, А. М. Оукена, так і сучасних вчених: С. І. Бандура, Д. П. Богині [4], В. С. Буланова, В. С. Васильченка, О. А. Грішнєвої [5], Т. А. Заяць.

Виклад основного матеріалу. Сфера праці – важлива і багатогранна область економічного і соціального життя суспільства. Вона охоплює не тільки ринок робочої сили, але і її безпосереднє використання в суспільному виробництві. На ринку праці визначаються умови найму робочої сили, оцінюється її вартість, в тому числі величина заробітної плати, умови праці, можливість отримання освіти, власного професійного розвитку, гарантії зайнятості. Ринок праці відображає основні тенденції в динаміці зайнятості, в її основних структурах, тобто в суспільному розподілі праці, а також мобільність робочої сили, динаміку і масштаби безробіття. У зв'язку з цим оцінка сучасного стану безробіття в Україні залишається одним із завдань першорядного значення.

Відповідно до класифікації Міжнародної Організації Праці все населення країни можна розділити на 2 групи:

- 1) економічно активне населення;
- 2) економічно неактивне населення [6, с. 135].

Економічно активне населення включає в себе 2 групи: зайняте населення та безробітні.

В таблиці 1 наведено основні показники ринку праці в Україні за 2010-2019 роки.

Аналіз показав, що з 2010 по 2016 рік спостерігалась негативна тенденція у сфері економічної активності населення. Так, у 2016 р. порівняно з 2010 р. та 2015 р. відбулось зменшення чисельності економічно-активного населення у віці 15–70 років на 8,6% та 0,8%, у працездатному віці – на 4,4% та 0,5% відповідно. За період з 2017 по 2019 рік чисельність економічно-активного населення у віці 15–70 років збільшилась на 1,2%, у працездатному віці – на 1,1%.

Зайняте населення – це частина населення, зайнята економічною діяльністю та приносить дохід. Сфера зайнятості населення в Україні має ряд специфічних особливостей, які вимагають додаткового вивчення і структуризації. Зайнятість як категорія, заснована на суспільному розподілі праці, є однією з найважливіших проблем, яка обумовлює економічний і соціальний стан добробуту всієї держави і кожної людини окремо.

Таблиця 1

Динаміка робочої сили у 2010-2019 роках

Рік	Робоча сила			
	у віці 15-70 років		працездатного віку	
	у середньому, тис.осіб	у % до населення відповідної вікової групи	у середньому, тис.осіб	у % до населення відповідної вікової групи
2010	20 894,1	63,6	19 164,0	71,9
2011	20 893,0	64,2	19 181,7	72,6
2012	20 851,2	64,5	19 317,8	72,9
2013	20 824,6	64,9	19 399,7	72,9
2014	19 920,9	62,4	19 035,2	71,4
2015	18 097,9	62,4	17 396,0	71,5
2016	17 955,1	62,2	17 303,6	71,1
2017	17 854,4	62,0	17 193,2	71,5
2018	17 939,5	62,6	17 296,2	72,7
2019	18 066,0	63,4	17 381,8	74,0

Зайняті економічною діяльністю – це особи у віці 15-70 років, які:

1) працювали впродовж тижня хоча б одну годину за наймам за винагороду в грошовому або натуральному виразі; працювали індивідуально (самостійно) на власному (сімейному) підприємстві або в окремих громадян;

2) працювали впродовж 30 годин на тиждень безоплатно на підприємстві, у бізнесі, що належить будь-кому з членів домогосподарства або в особистому селянському господарстві з метою реалізації продукції, що вироблена внаслідок цієї діяльності;

3) були тимчасово відсутні на роботі, тобто формально мали робоче місце, власне підприємство, але не працювали впродовж обстежуваного періоду з незалежних від них особисто обставин (хвороба, відпустка, в тому числі і без збереження заробітної плати з ініціативи адміністрації або за власним бажанням, сезонний характер роботи тощо [7, с.36 -37].

До зайнятого населення не належать особи, які виконують неоплачувану громадську чи добровільну роботу, та особи, які виконують тільки домашні обов'язки.

Для повного і всебічного аналізу ринку праці зайнятість вивчається не тільки по всьому населенню в цілому, але і по окремих секторах економіки, видами економічної діяльності, віковим і статевим групам, соціальним статусом, освітою та фаховою приналежністю, а також окремо по регіонах.

Протягом 2010-2013 рр. спостерігалась позитивна динаміка збільшення кількості зайнятого населення, однак, починаючи з 2013 року, вона почала скорочуватись (рис. 1). Так, у 2015 році порівняно з 2013 роком чисельність зайнятих зменшилась на 15,7%. В останні роки спостерігається незначне збільшення зайнятого населення.

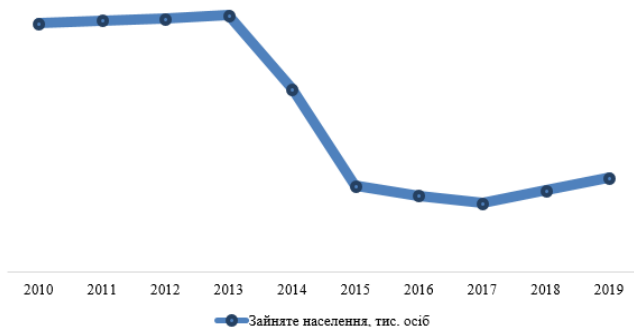


Рис. 1. Динаміка кількості зайнятих за 2010-2019 рр.

За 2010-2016 роки чисельність зайнятого населення скоротилася у віці 15–70 років на 9,7% та 1,0%, у працездатному віці – на 5,2% та 0,7% відповідно. Рівень економічної активності у відсотках до всього населення зменшився у віці 15–70 років на 1,5% та 0,2%, у працездатному віці – на 0,9% та 0,4% відповідно. За період з 2017 по 2019 рік чисельність зайнятого населення у віці 15–70 років збільшилась на 2,6%, а у працездатному віці – на 2,6 %.

Рівень зайнятості чоловіків вищий, ніж у жінок у всіх вікових групах (рис. 2). Ґендерний розрив у рівні зайнятості склав 13,9% у 2019 р. Найвищим ґендерний розрив був у віковій групі 25-29 років і становив 22,0%, далі розрив склав 16,5% у віковій групі 30-34 роки. Найнижчим він був у віковій групі 71 рік і старше (1,4%).

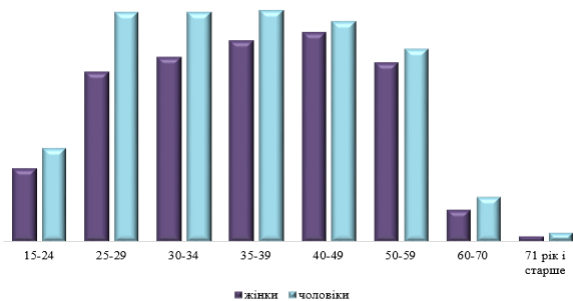


Рис. 2. Розподіл рівня зайнятості за статтю та віковими групами у 2019 році

Аналіз рівня зайнятості за секторами економіки свідчить, що у 2019 році найбільша частка зайнятих припадала на оптову і роздрібну торгівлю, ремонт автомобілів і мотоциклів – 1/3 зайнятих. Інша велика частка робочої сили (24,0%) задіяна у сільському господарстві, мисливстві, лісовому господарстві та у рибному господарстві, 20,0% – у промисловості. Лише 7,0% зайнятих у державному управлінні та обороні. Найменша частка зайнятих (1,2%) припадає на мистецтво, спорт, розваги та відпочинок.



Рис. 3. Структура зайнятого населення за секторами економіки у 2019 році

На рис. 4 наведено результати аналізу ситуації на ринку праці за професійними групами, що їх було визначено відповідно до Класифікатора професій України на рівні 9 основних професійних груп.

Таким чином, у 2019 році майже кожна п'ята особа (18,0%) була зайнята на кваліфікаційному рівні «Елементарні професії», тобто мала такий вид зайнятості, для якого не треба спеціального рівня освіти або професійних знань для виконання простих завдань з використанням ручних інструментів.

Велика частка зайнятих (18,0%) працювали на кваліфікаційному рівні «Професіонали». Для цих професій необхідним є високий рівень знань у сфері фізичних, математичних, технічних, біологічних, агрономічних, медичних або суспільних наук, які зазвичай отримують у вищих навчальних закладах.



Рис. 4. Структура зайнятого населення України за професійними групами у 2019 році

Третьою найбільшою групою є працівники сфери торгівлі та послуг. У 2019 р. питома вага зайнятих у цій групі складала 17,0%. До цієї групи входять професії, які передбачають надання послуг у сфері торгівлі, життя, харчування, послуг, охорони, закону і порядку, торгівлі тощо. Рівень освіти повинен бути не нижче, ніж загальна середня освіта та професійно-технічна освіта.

На рис. 5 видно, що різниця між максимальним та мінімальним рівнем зайнятості у 2019 р. в Україні сягнула 11,2 в.п., що є високим показником.

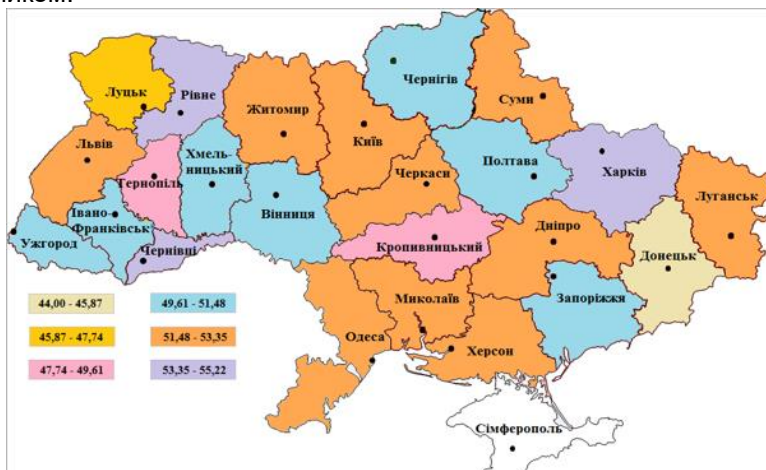


Рис. 5. Розподіл регіонів України за рівнем зайнятості у 2019 році

Найбільший рівень зайнятості спостерігається у 3-х регіонах, а саме у Харківській, Чернівецькій та Рівненській областях. Найвищий рівень зайнятості серед регіонів України – на Харківщині. Там працевлаштовано в середньому 55% населення. У Донецькій області рівень зайнятості є найнижчим – 44,0%. Внаслідок бойових дій більшість виробництв та промислових підприємств в межах непідконтрольних областей припинили свою діяльність, створивши тим самим проблему безробіття.

Рівень зайнятості істотно відрізняється у розрізі країн ЄС. Найвищий показник зайнятого населення у 2019 році зафіксовано у Нідерландах (62,6%). Ще у 11 країнах–членах зайнятість населення у віці 15 років і старше перевищує середній показник по ЄС. Натомість найменші показники зайнятості характерні для Греції (43,0%), Італії (44,9%) та Хорватії (47,7%).

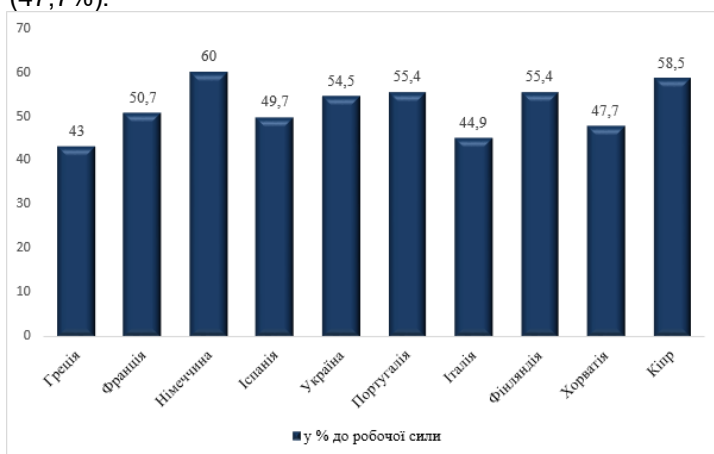


Рис. 6. Рівень зайнятості в країнах Європи у 2019 році

Для збільшення рівня зайнятості, необхідним є впровадження наступних заходів:

1. Покращення рівня життя населення;
2. Розширення трудової еміграції;
3. Працевлаштування безпосередньо на підприємстві шляхом створення нових робочих місць (розширення або створення підрозділів, перекваліфікація на інші спеціальності і т.д.);
4. Заохочення приватного підприємництва та стимулювання самозайнятості населення, розвиток малого бізнесу (товариства, кооперативи, фермерські господарства);
5. Перепідготовка і професійна підготовка за дефіцитними спеціальностями і професіями;
6. Використання гнучких форм зайнятості (неповний робочий день, тиждень);
7. Широке інформування населення про можливість

працевлаштування.

8. Реалізація програм підтримки молодих працівників. Для допомоги молоді можуть використовуватися різні методи: економічне стимулювання молодіжної зайнятості; створення спеціальних фірм, що пропонують роботу саме молоді; створення центрів навчання молодих людей тим професіям, в яких шанси на зайнятість найбільш великі.

Перш за все слід прагнути до підтримки взаємозв'язку зайнятості, зарплати і інвестицій в оптимальному співвідношенні, що є умовою соціально-економічної збалансованості. Тільки так може бути забезпечена надійна економічна основа для створення нових робочих місць, що розширюють сферу ефективної зайнятості, що, в свою чергу, призведе до «розсмоктуванню» безробіття, зниження її рівня при стабілізації розвитку. Саме тоді стає можливим створення в доступній для огляду перспективі динамічної, адаптованої до глибинних ринкових трансформацій в економіці соціально-трудової сфери.

У зв'язку з переходом до ринкової економіки в Україні з 1991 р. почало формуватися законодавство про зайнятість населення та захист безробітних. Прийнято закони України "Про зайнятість населення", "Про соціальний захист населення" та інші. Ці закони мають захищати людей праці від свавілля з боку роботодавців, від незаконного звільнення з роботи. Закон "Про зайнятість населення" гарантує [3]:

- а) добровільний вибір діяльності;
- б) захист від необґрунтованої відмови в прийомі на роботу і незаконного звільнення;
- в) безоплатне сприяння в пошуку роботи;
- г) компенсацію матеріальних витрат у зв'язку з призначенням на роботу в іншу місцевість;
- д) виплату допомоги протягом певного періоду працівникові, який втратив роботу;
- е) безоплатне навчання і перепідготовку безробітних з виплатою стипендії;
- ж) виплату допомоги з безробіття і допомоги утриманням;
- з) зарахування до трудового стажу періоду навчання, перепідготовки, виконання оплачуваних громадських робіт і одержування допомоги при безробітті та інше.

Важливу роль у реалізації вказаних гарантій повинна відіграти державна служба зайнятості, очолювана міністерством праці та виконавчими комітетами місцевої влади, а також комітети сприяння зайнятості, які формуються на паритетних засадах із представників профспілок, державних органів та роботодавців.

На наш погляд, для боротьби з безробіттям, перш за все, необхідно закрити ринок праці для міграційної некваліфікованої робочої сили, розвивати кадрові відділи на підприємствах, які займаються перепідготовкою та підвищенням кваліфікації робочої сили, створювати

сприятливі умови для отримання нашими працівниками зарубіжного досвіду для підвищення продуктивності і якості праці.

Уряд повинен проводити державне стимулювання (податкові і законодавчі заходи) надання роботодавцями робочих місць певним групам населення – молоді, інвалідам, наприклад, фінансувати частину заробітної плати молодих співробітників, які працюють на місцевих підприємствах, або забезпечувати пільговий кредит, скорочення ставки податків для підприємств, що надають додаткові робочі місця. Молодь повинна акцентувати свою увагу на освіті в престижних вищих навчальних закладах з метою отримання професійних навичок, що додасть впевненості у їх майбутнє. Освіта виступає однією з провідних складових, що дозволяє знайти гідне місце роботи в нестабільних соціально-економічних умовах.

Рішення проблеми зниження рівня безробіття до мінімального і забезпечення високого рівня зайнятості працездатного населення країни необхідно шукати на шляхах зростання заробітної плати та підвищення життєвого рівня населення. Крім того, продуктивність праці повинна бути підвищена настільки, щоб забезпечити збільшення заробітної плати працівників у всіх сферах економіки і зростання прибутку підприємств і фірм в розмірах достатніх для здійснення накопичення капіталу, збільшення обсягів виробництва та, отже, розширення попиту на робочу силу, забезпечення високого рівня зайнятості населення та мінімізації безробіття.

В цілому перехід до активної політики зайнятості в поєднанні з макроекономічної стабілізацією і зростанням продуктивності праці залишаються найважливішими пріоритетами в боротьбі з безробіттям в Україні.

ЛІТЕРАТУРА

1. Конституція України. – К., 1996.
2. Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття: Закон України від 2 березня 2000 р. № 1533-III // Відомості Верховної Ради України. – 2000. – № 22. – Ст. 171.
3. Про зайнятість населення: Закон України від 1 березня 1991 року № 803-XII // Відомості Верховної Ради України. – 1991. -№ 14. – Ст. 170 (з наступними змінами та доповненнями).
4. Богиня Д.П., Грішнова О.А. Основи економіки праці: Навч. посіб. - К.: Знання-Прес, 2000. - 313с.
5. Грішнова О.А. Економіка праці та соціально-трудові відносин: Підручник. - К.: Знання, 2004. - 535с.
6. . Підгорний, А. 3. Статистика ринків: навчальний посібник / А. 3. Підгорний, О. В. Самоотєнкова. - Одеса: Атлант, 2014. – 408 с.
7. Петюх В.М. Ринок праці та зайнятість: Навч. посіб. -- Київ МАУП, 1997.
8. Державна служба статистики України URL: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

ЗБІРНИК НАУКОВИХ СТУДЕНТСЬКИХ ПРАЦЬ

**«СТАТИСТИКА – ІНСТРУМЕНТ
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ»**

ВИПУСК 6

Частина II

**Одеса
2020**